

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 grudnia 2005 r.

w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4436)

(Jedynie teksty w języku francuskim, angielskim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/323/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2, pierwszy akapit,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

Po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag na mocy postanowień przywołanych powyżej ⁽¹⁾ i uwzględniając je,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

Prawodawstwo wspólnoty dotyczące harmonizacji przepisów podatkowych

- (1) Począwszy od 1983 r., Irlandia zwolniła ciężkie oleje opałowe wykorzystywane do produkcji tlenku glinu w regionie Shannon z krajowych podatków akcyzowych. Włochy i Francja przyznały podobne zwolnienia w odniesieniu do paliw (materiałów opałowych) używanych w zakładach produkcyjnych zlokalizowanych odpowiednio na Sardynii i w regionie Gardanne, począwszy odpowiednio od 1993 r. i od 1997 r. W art. 6 dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych ⁽²⁾ została ustanowiona minimalna stawka podatku akcyzowego dla ciężkiego oleju opałowego, którą państwa członkowskie były zobowiązane stosować, począwszy od 1 stycznia 1993 r. Jednakże Rada zezwoliła Irlandii na zwolnienie olejów mineral-

nych wykorzystywanych do produkcji tlenku glinu w regionie Shannon z podatku akcyzowego (zwane dalej „zwolnieniem irlandzkim”) na mocy następujących decyzji:

- decyzji Rady 92/510/EWG z dnia 19 października 1992 r. zezwalającej państwom członkowskim na dalsze stosowanie w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych, wykorzystywanych do szczególnych celów, obowiązujących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81/EWG ⁽³⁾;
- decyzji Rady 97/425/WE z dnia 30 czerwca 1997 r. zezwalającej państwom członkowskim na stosowanie i dalsze stosowanie, w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych wykorzystywanych do szczególnych celów, obowiązujących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą ustanowioną w dyrektywie 92/81/EWG ⁽⁴⁾;
- decyzji Rady 1999/880/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. zezwalającej państwom członkowskim na stosowanie i dalsze stosowanie, w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych wykorzystywanych do szczególnych celów, obowiązujących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą ustanowioną w dyrektywie 92/81/EWG ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 2.2.2002, str. 17, str. 21 i str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 10.7.1997, str. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 23.12.1999, str. 73.

- decyzji Rady 2001/224/WE z dnia 12 marca 2001 r. dotyczącej obniżonych stawek podatku akcyzowego oraz zwolnienia od tego podatku niektórych olejów mineralnych używanych do celów szczególnych ⁽⁶⁾.
- (2) Na mocy decyzji 97/425/WE, 1999/880/WE i 2001/224/WE, a także decyzji Rady 93/697/WE z dnia 13 grudnia 1993 r. zezwalającej niektórym państwom członkowskim na stosowanie lub dalsze stosowanie, w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych wykorzystywanych do szczególnych celów, obowiązujących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81/EWG ⁽⁷⁾, decyzji Rady 96/273/WE z dnia 22 kwietnia 1996 r. zezwalającej niektórym państwom członkowskim na stosowanie lub dalsze stosowanie, w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych wykorzystywanych do szczególnych celów, obowiązujących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81/EWG ⁽⁸⁾ oraz decyzji Rady 1999/255/WE z dnia 30 marca 1999 r. zezwalającej, zgodnie z dyrektywą 92/81/EWG, niektórym państwom członkowskim na stosowanie i dalsze stosowanie, w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych, obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnienia z podatku akcyzowego, i zmieniająca decyzję 97/425/WE ⁽⁹⁾, przyznano podobne zwolnienie w odniesieniu do olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu na Sardynii, we Włoszech (zwane dalej „zwolnieniem włoskim”).
- (3) Na mocy decyzji 97/425/WE, 1999/255/WE, 1999/880/WE i 2001/224/WE również przyznano zwolnienie w odniesieniu do oleju mineralnego wykorzystywanego jako materiał opałowy do produkcji tlenu glinu w regionie Gardanne we Francji (zwane dalej „zezwoleciem francuskim”).
- (4) W piątym motywie preambuły do decyzji 2001/224/WE stwierdza się, że: „Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla wyniku jakichkolwiek procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania jednolitego rynku, które mogą zostać podjęte, w szczególności na mocy art. 87 i 88 Traktatu. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku państwa członkowskiego powiadomienia Komisji, na mocy art. 88 Traktatu, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa”. Decyzja 1999/880/WE zezwala na stosowanie zwolnienia do dnia 31 grudnia 2000 r. Decyzja 2001/224/WE zezwala na stosowanie zwolnienia do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (5) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania

produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁰⁾ uchyliła dyrektywę 92/82/EWG, począwszy od dnia 31 grudnia 2003 r. W art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2003/96/WE, stwierdza się, że dyrektywa nie ma zastosowania do wielu form wykorzystania energii, przede wszystkim podwójnego zastosowania produktów energetycznych. W art. 2 ust. 4 lit. b) drugie tiret stwierdza się, że wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie. Wobec tego, począwszy od dnia 31 grudnia 2003 r., od którego dyrektywa zaczęła się stosować, nie obowiązywała już minimalna stawka podatku akcyzowego dla ciężkiego oleju opałowego, wykorzystywanego w produkcji tlenu glinu.

Korespondencja między Komisją a zainteresowanymi państwami członkowskimi

- (6) Już w 1970 r., kiedy jeszcze w Irlandii nie produkowano tlenu glinu, w Irlandzkim Urzędzie ds. Rozwoju Przemysłu (Irish Industrial Development Authority) i przedsiębiorstwie Aughinish Alumina Ltd (zwanym dalej „Aughinish”) rozważano możliwość odzyskania podatków zapłaconych od surowców wykorzystywanych do produkcji towarów wywożonych na podstawie wówczas obowiązujących przepisów. Uzgodniono, że zwolnienie z tego podatku byłoby możliwe, gdyby Aughinish uruchomiło zakład produkcyjny w Irlandii. Począwszy od 1975 r. nastąpiły istotne zmiany w przepisach prawa. Aughinish przystąpiło do realizacji inwestycji w 1978 r. i w 1982 r. rozpoczęło działalność. Zwolnienie irlandzkie zaczęło obowiązywać w 1983 r.
- (7) Pismem z dnia 28 stycznia 1983 r., Irlandia poinformowała Komisję o zobowiązaniu podjętym wobec Aughinish i o planowanej realizacji tego zobowiązania. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 22 marca 1983 r., Komisja, wyjaśniła, że „jeżeli środek pomocy ma dopiero zostać wprowadzony w życie, Komisja może potraktować pismo z 28.1.1983 r. jako powiadomienie w rozumieniu art. 93 ust. 3 [obecnie art. 87 ust. 3] Traktatu”. Pismem z dnia 6 maja 1983 r. Irlandia potwierdziła, że właśnie taka sytuacja ma miejsce. W związku z tą korespondencją nie zapadły żadne dalsze decyzje.
- (8) Komisja, odpowiednio w pismach z dnia 29 maja 1998 r. (D/52247) i z dnia 2 czerwca 1998 r. (D/52261), zażądała od Włoch i Francji dostarczenia informacji w celu sprawdzenia, czy zwolnienia włoskie i francuskie mieszczą się w zakresie postanowień art. 92 i 93 (obecnie art. 87 i 88) Traktatu. O swoim wniosku Komisja przypomniała Włochom pismem z dnia 16 czerwca 1998 r. (D/52504). Włochy udzieliły odpowiedzi w piśmie z dnia 20 lipca 1998 r. (zarejestrowanym w dniu 23 lipca 1998 r. pod nr A/35747). Francja, która zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na odpowiedź pismem z dnia 10 lipca 1998 r. (zarejestrowanym w dniu 13 lipca 1998 r. pod nr A/35402) i je uzyskała na podstawie pisma z dnia 24 lipca 1998 r. (D/53163), udzieliła odpowiedzi w piśmie z dnia 7 sierpnia 1998 r. (zarejestrowanym w dniu 11 sierpnia 1998 r. pod nr A/36167).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2001, str. 23.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 321 z 23.12.1993, str. 29.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 102 z 25.4.1996, str. 40.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 99 z 14.4.1999, str. 26.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51.

- (9) Irlandia podała szacunkowe kwoty pomocy przyznanej w formie zwolnienia od podatku od 1995 r. w swoich rocznych sprawozdaniach dla Komisji, dotyczących całej udzielonej pomocy państwa, i te kwoty zostały wykazane w odpowiednich rocznych przeglądach pomocy państwa. Zwolnienie irlandzkie zostało również wymienione w notyfikacjach Unii Europejskiej, przekazanych Światowej Organizacji Handlu na mocy art. XVI:1 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. i art. 25 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych na lata 1997, 1998, 1999, 2000, 2001/2002 i 2003/2004 ⁽¹¹⁾.
- (10) Komisja, odpowiednio w pismach z dnia 17 lipca 2000 r. (D/53854, D/53855 i D/53856), zażądała od Francji, Irlandii zgłoszenia zwolnień z podatku. Francja odpowiedziała pismem z dnia 4 września 2000 r. (zarejestrowanym w dniu 5 września 2000 pod nr A/37220). W pismach z dnia 27 września 2000 r. (D/54915, D/54911 i D/54914) Komisja przypomniała Irlandii i Włochom o swoim żądaniu i zwróciła się do tych państw członkowskich, również do Francji, o dostarczenie dalszych informacji. Irlandia odpowiedziała pismem z dnia 18 października 2000 r. (zarejestrowanym w dniu 20 października 2000 r. pod nr A/38674). W pismach z dnia 20 listopada 2000 r. (D/55707 i D/55708) Komisja przypomniała Włochom i Francji o swoich żądaniach. Włochy odpowiedziały pismem z dnia 7 grudnia 2000 r. (zarejestrowanym w dniu 13 grudnia 2000 r. pod nr A/40512). Francja odpowiedziała pismem z dnia 8 grudnia 2000 r. (zarejestrowanym w dniu 11 grudnia 2000 r. pod nr A/40419). Sprawy zostały zarejestrowane odpowiednio pod numerami NN22/2001 IR, NN 26/2001 IT i NN23/2001 FR.
- Procedury na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu*
- (11) Decyzjami notyfikowanymi jako dokumenty nr C(2001) 3296, C(2001) 3300 i C(2001) 3295 z dnia 30 października 2001 r. Komisja rozpoczęła procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zwolnień od podatku. Te decyzje zostały przesłane Irlandii, Włochom i Francji pismami z dnia 5 listopada 2001 r. (D/291995, D/291999 i D/292000). Decyzje zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 2 lutego 2002 r. ⁽¹²⁾ Komisja otrzymała następujące uwagi od stron trzecich:
- a) Od Aughinish: zawarte w piśmie z dnia 26 lutego 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 1 marca 2002 r. pod nr A/31598), w którym przedsiębiorstwo nawiązywało do poprzedniego pisma z dnia 24 stycznia 2002 r. i pism z dnia 1 marca 2002 r. (zarejestrowanych w tym samym dniu pod nr A/31617, A/31618 i A/31625);
- b) Od spółki Eurallumina SpA (zwanego dalej „Eurallumina”), włoskiego beneficjenta pomocy, zawarte w pismach z dnia 28 lutego 2002 r. (zarejestrowanych w dniu 28 lutego 2002 r. i 4 marca 2002 r. zarejestrowanych odpowiednio pod nr A/31559, A/31656 i A/31772);
- c) Od przedsiębiorstwa Alcan Inc. (zwanego dalej „Alcan”), francuskiego beneficjenta pomocy, zawarte w piśmie z dnia 1 marca 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 4 marca 2002 r. pod nr A/31657);
- d) Od Europejskiego Stowarzyszenia Wytwórców Aluminium (zwanego dalej „EAA”), zawarte w piśmie z dnia 26 lutego 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 1 marca 2002 r. pod nr A/31598), w którym stowarzyszenie odwołuje się do swego wcześniejszego pisma z dnia 24 stycznia 2002 r.
- (12) Wszystkie strony trzecie, oprócz Alcan, przesłały swoje uwagi w ramach każdej z trzech procedur. Uwagi zostały przekazane Irlandii, Włochom i Francji pismami z dnia 26 marca 2002 r. (D/51349) i 9 kwietnia 2002 r. (D/51555 i D/51559).
- (13) Irlandia, która faksem z dnia 1 grudnia 2001 r. (zarejestrowanym w dniu 3 grudnia 2001 r. pod nr A/39535) zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na odpowiedź i je uzyskała w piśmie z dnia 7 grudnia 2001 r. (D/55104), przedstawiła swoje uwagi na temat decyzji Komisji w piśmie z dnia 8 stycznia 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 11 stycznia 2002 r. pod nr SG(2002)A/490). Komisja zażądała dodatkowych informacji w piśmie z dnia 18 lutego 2002 r. (D/50686). Irlandia, która faksem z dnia 19 marca 2002 r. zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na odpowiedź, udzieliła jej w piśmie z dnia 26 kwietnia 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 29 kwietnia 2002 r. pod nr A/33141).
- (14) Francja, która pismem z dnia 21 listopada 2001 r. (zarejestrowanym w dniu 23 listopada 2001 r. pod nr A/39207) zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na odpowiedź i je uzyskała w piśmie z dnia 29 listopada 2001 r. (D/54945), przesłała uwagi na temat decyzji Komisji w piśmie z dnia 12 lutego 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 13 lutego 2002 pod nr A/31100).
- (15) Włochy przesłały uwagi na temat decyzji Komisji w piśmie z dnia 6 lutego 2002 r. (zarejestrowanym w dniu 12 lutego 2002 r. pod nr A/31091).

⁽¹¹⁾ Dokumenty są dostępne na stronie internetowej www.wto.org. Ostatniego zgłoszenia dokonano w dniu 15 grudnia 2003 r. i jest ono oznaczone numerem referencyjnym 03-6591 i symbolem G/SCM/N/95/EEC/Add.8.

⁽¹²⁾ Zob. przypis 1.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

- (16) Tlenek glinu jest białym proszkiem głównie wykorzystywanym w piecach do wytapiania przy produkcji aluminium. Jest wytwarzany z rudy zwanej boksytem w procesie rafinacji, którego ostatnim etapem jest kalcynowanie. Ponad 90 % kalcynowanego tlenku glinu wykorzystuje się przy wytopie aluminium. Pozostałą część poddaje się dalszemu przetwarzaniu i taki tlenek glinu jest używany do zastosowań chemicznych. W wielu decyzjach dotyczących łączenia przedsiębiorstw⁽¹³⁾, Komisja znalazła informacje, że istnieją dwa odrębne rynki produktu: rynek tlenku glinu, znajdującego zastosowanie w hutnictwie metali, i rynek tlenku glinu znajdującego zastosowanie do celów chemicznych. Tlenek glinu znajdujący zastosowanie do celów chemicznych jest produktem o znacznie większej wartości dodanej niż tlenek glinu znajdujący zastosowanie w hutnictwie metali. Rynek geograficzny tlenku glinu znajdującego zastosowanie w hutnictwie metali ma zasięg ogólnosiwiatowy, natomiast znajdującego zastosowanie do celów chemicznych nie wykracza poza granice Europy.
- (17) Środki, do których odnosi się niniejsza decyzja polegają na całkowitym zwolnieniu z podatku akcyzowego od ciężkiego oleju przemysłowego. Ustawodawstwo krajowe przewiduje zwolnienia dla oleju opałowego wykorzystywanego do produkcji tlenku glinu na całym terytorium wszystkich zainteresowanych państw członkowskich. Jednakże, w każdym razie do momentu, od którego zaczęła obowiązywać dyrektywa 2003/96/WE, Irlandia, Francja i Włochy miały obowiązek zapewnić, że z przywileju skorzystają wyłącznie regiony określone w decyzjach wymienionych w motywach 1), 2) i 3). Decyzja 2001/224/WE zezwala na zwolnienie do końca 2006 r. Zainteresowane państwa członkowskie nie określiły, czy zamierzają przedłużyć okres obowiązywania zwolnienia po 2006 r. Ponieważ przepisy dyrektywy 2003/96/WE nie stosują się do ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego do produkcji tlenku glinu, takie przedłużenie nie wymagałoby zatwierdzenia Rady. W 1999 r., stawki podatku akcyzowego normalnie stosowane w Irlandii, Francji i we Włoszech wynosiły odpowiednio 13,45 EUR, 16,78 EUR i 46,48 EUR za tonę ciężkiego oleju opałowego, jednakże dwie ostatnie stawki od tego czasu wzrosły.
- (18) W zainteresowanych państwach członkowskich jest tylko jeden producent tlenku glinu.
- (19) Beneficjentem zwolnienia irlandzkiego jest Aughinish, przedsiębiorstwo zlokalizowane w regionie Shannon i obecnie należące do Glencore, grupy przedsiębiorstw o zróżnicowanym profilu, prowadzących działalność w zakresie górnictwa, hutnictwa, rafinacji, przetwarzania i handlu minerałami i metalami, produktami energetycznymi i produktami rolnymi. Obroty grupy Glencore w roku budżetowym 2003 wyniosły 54 700 milionów USD⁽¹⁴⁾.
- (20) Beneficjentem włoskiego zwolnienia jest Eurallumina, spółka zlokalizowana na Sardynii. Od końca 1997 r. Eurallumina jest wspólnym przedsięwzięciem Comalco Ltd (56,2 %) i Glencore (43,8 %). Comalco sprzedaje ponad 820 000 ton aluminium pierwotnego rocznie a obroty przedsiębiorstwa w 2002 r. wyniosły 256 milionów USD. Jedną z jego czterech hut aluminium mieści się na terytorium Wspólnoty, a mianowicie na wyspie Anglesey w Zjednoczonym Królestwie. Comalco jest spółką zależną będącą w całości własnością grupy Rio Tinto, która prowadzi działalności o zasięgu ogólnosiwiatowym w zakresie poszukiwania złóż, wydobywania i przetwarzania surowców mineralnych⁽¹⁵⁾. Zakład produkcyjny na Sardynii wytwarza tlenek glinu na rzecz uczestników wspólnego przedsięwzięcia, którzy objęli produkcję proporcjonalnie do swoich udziałów w konsorcjum. Część wytwarzanego tlenku glinu (około 25 %) jest wykorzystywana przez położoną w pobliżu hutę Alcoa, produkującą aluminium pierwotne, której wyłącznym dostawcą jest spółka Eurallumina.
- (21) Beneficjentem francuskiego zwolnienia jest Alcan, przedsiębiorstwo, które w 2003 r. przejęło koncern Pechiney wraz z rafinerią tlenku glinu zlokalizowaną w regionie Gardanne. Alcan jest drugim na świecie pod względem wielkości producentem aluminium hutniczego a jego roczne obroty w 2003 r. wyniosły 25 700 milionów USD⁽¹⁶⁾.
- (22) W odniesieniu do 1999 r. dostarczono następujące dane liczbowe:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Liczba pracowników	450	450	500
Produkcja tlenku glinu znajdującego zastosowanie w hutnictwie metali, w tonach	1 396 000	897 761	280 000
Produkcja tlenku glinu znajdującego zastosowanie do celów chemicznych, w tonach	54 000	75 239	280 000
Sprzedaż tlenku glinu w milionach EUR	245	135	128
Podatek akcyzowy od ciężkiego oleju opałowego w EUR za tonę (*) (należny VAT)	13,46 (12,5 %)	46,48 (10 %)	16,78 (**) (19,6 %)
Zużycie ciężkiego oleju opałowego, w tonach	336 000	262 114	32 047
Kwota pomocy, w milionach EUR	4,5	16,4	0,6

(*) Dla porównania, minimalna stawka ustanowiona w dyrektywie 92/82/EWG wynosiła 13 EUR za tonę.

(**) Dla ciężkiego oleju opałowego a zawartości siarki poniżej 2 %.

⁽¹⁴⁾ Zob. www.glencore.com

⁽¹⁵⁾ Zob. www.eurallumina.com, www.comalco.com i www.riotinto.com

⁽¹⁶⁾ Zob. www.alcan.com

⁽¹³⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji 2002/174/WE w sprawie COMP/M.1693 – Alcoa/Reynolds (Dz.U. L 58 z 28.2.2002, str. 25).

- (23) Wszystkie trzy przedsiębiorstwa są zlokalizowane w obszarach, gdzie inwestycje kwalifikują się do pomocy regionalnej; w regionach Gardanne i Shannon inwestycje kwalifikują się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, natomiast na Sardynii inwestycje kwalifikują się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a). Do dnia 31 grudnia 1999 r. inwestycje w regionie Shannon kwalifikowały się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu.

3. POWODY ROZPOCZĘCIA PROCEDURY PRZEWDZIANEJ W ART. 88 UST. 2 TRAKTATU

- (24) W swoich decyzjach o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu, Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności pomocy z wytycznymi Wspólnoty w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽¹⁷⁾, a w szczególności w świetle zasad udzielania pomocy operacyjnej, zawartych w tych wytycznych.
- (25) Komisja wyraziła również wątpliwości co do zgodności pomocy ze Wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego z 1994 r.⁽¹⁸⁾ i z 2001 r.⁽¹⁹⁾.

4. UWAGI ZGŁOSZONE PRZEZ STRONY TRZECIE

Aughinish

- (26) *Aughinish* twierdzi, że w czasie, gdy Rada przyjęła decyzję 2001/224/WE, wzięła ona w pełni pod uwagę wszystkie aspekty pomocy państwa i była całkowicie przekonana, że zwolnienia nie przyczynią się do zakłócenia konkurencji ani nie będą miały wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (27) Zachowanie zwolnień do 31 grudnia 2006 r. jest zarówno uzasadnione, jak i ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania działalności przedsiębiorstwa.
- (28) Komisja nie zastosowała się do istotnych wymogów określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽²⁰⁾.
- (29) Należący do *Aughinish* zakład produkcyjny produkujący tlenek glinu mieści się w słabo rozwiniętym obszarze wiejskim. Jego produkcja stanowi znaczną część produkcji całego regionu, a działalność ma ważne znaczenie dla zatrudnienia i przychodów podatkowych. Ponad połowa ilości towarów przewożonych przez obszar estuarium rzeki Sionna (*Shannon Estuary*) ma bezpośredni związek z działalnością *Aughinish*. Przedsiębiorstwo przynosi około 20 % ogólnej kwoty podatków od nieruchomości pobieranych przez Radę hrabstwa *Limerick*. W skali roku przedsiębiorstwo ponosi wydatki na kwotę 70 milionów EUR w Irlandii w związku z zakupem towarów i usług, z których 70 % realizuje lokalnie. Zamknięcie przedsiębiorstwa miałyby katastrofalne następstwa dla lokalnej gospodarki.

- (30) Początkowo, zwolnienie było traktowane jako zasadniczy element w kategoriach konkurencji, szczególnie wobec braku w regionie naturalnych źródeł energii lub innego źródła energii, które mogłyby zastąpić ciężki olej opałowy, takiego jak na przykład gaz ziemny. *Aughinish* jest obecnie na etapie uruchamiania własnego zakładu na miejscu produkującego energię elektryczną w skojarzeniu z ciepłem (CHP), która będzie wykorzystywała gaz ziemny jako materiał opałowy. Najpierw, z uwagi na opóźnienia w budowie infrastruktury wymaganej do przesyłania gazu i energii elektrycznej, *Aughinish* nie miało do dyspozycji alternatywnego źródła energii, która mogłaby zastąpić ciężki olej opałowy do 2006 r. Bez możliwości skorzystania ze zwolnienia przedsiębiorstwo byłoby nieekonomiczne i mogłoby być zmuszone do zamknięcia działalności. Gdyby władze Irlandii nie zapewniły takiej możliwości, inwestycja nie zostałaby zrealizowana w tym kraju, a zapewne także nie na terytorium Wspólnoty.

- (31) Zwolnienie zostało zgłoszone jako pomoc państwa w 1983 r. i zostało uznane za istniejącą pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

- (32) Rada jednomyślnie przyjęła decyzję 2001/224/WE na podstawie wniosku Komisji, zezwalając na zwolnienie do grudnia 2006 r.

- (33) Komisja musi respektować uzasadnione oczekiwania beneficjentów pomocy.

- (34) Składając wniosek i przyjmując decyzję 2001/224/WE, Komisja i Rada dokonały już oceny i uznały, że środki są dopuszczalne z punktu widzenia konkurencji. Wynika to jasno z treści motywu w preambule do tej decyzji i art. 8 dyrektywy 92/81/EWG, na której się opierały.

- (35) Konkurencja nie jest zakłócona. Nawet korzystając ze zwolnienia, *Aughinish* ma niekorzystną pozycję w porównaniu do swoich konkurentów w Europie i w pozostałej części świata. Ponieważ przedsiębiorstwo produkuje tlenek glinu znajdujący zastosowanie w hutnictwie, nie przyczynia się do zakłócenia konkurencji w stosunku do zakładów w Europie produkujących tlenek glinu do zastosowań chemicznych. Ponadto niemieckie przedsiębiorstwo, które używa gazu ziemnego, również korzysta ze zwolnienia z podatku akcyzowego, mającego zastosowanie także do innych przemysłowych użytkowników gazu w Niemczech. Co więcej, należy zaznaczyć, że *Aughinish* nigdy nie traktowało siebie jako przedsiębiorstwo bezpośrednio konkurujące z innymi wspólnotowymi producentami tlenku glinu. Wspólnotowi producenci raczej konkurują z producentami z innych części świata, w szczególności z australijskimi. Europa nie dysponuje tanim gazem, do którego mają dostęp Australia i inne kraje. Olej jest we Wspólnocie droższy z uwagi na wymóg spalania oleju o niskiej zawartości siarki, to znaczy poniżej 3%. Począwszy od 1 stycznia 2003 r., został wprowadzony obowiązek stosowania oleju o 1 % zawartości siarki, co spowodowało dalszy wzrost cen oleju opałowego i kosztów ponoszonych przez producentów.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 72 z 10.3.1994, str. 3.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

(36) Auginish nawiązuje także do braku spójności z zezwoleniem Komisji na przedłużenie wielu obniżek w odniesieniu do podatku, który należałoby wnieść na podstawie przepisów w sprawie niemieckiego podatku ekologicznego ⁽²¹⁾, gdyby takie obniżenia obowiązywały.

Eurallumina

(37) Eurallumina również porusza kwestię uzasadnionych oczekiwań i wyjaśnia, że podjęła wiele zobowiązań i inwestycji w swoim zakładzie produkcji tlenku glinu, opierając się na decyzji 2001/224/WE. W szczególności spółka złożyła zamówienia i poniosła koszty instalacji nowego urządzenia do załadunku tlenku glinu i nowego urządzenia do kaustyfikacji w celu rozbudowy zbiornika na pozostałości poprodukcyjne, modernizacji urządzenia do roztwarzania boksytu, a także innych pomniejszych inwestycji. Podjęła również różne zobowiązania wobec miejscowej społeczności.

(38) Bez możliwości korzystania ze zwolnienia zakład produkcyjny byłby nieekonomiczny i musiałby zostać zamknięty. Jego zamknięcie nie miałoby wpływu na zmianę ani na poprawę sytuacji w handlu między państwami członkowskimi, ponieważ wszystkie pozostałe zakłady we Wspólnocie w pełni wykorzystują swoje zdolności produkcyjne.

(39) Przyjmując decyzję 2001/224/WE, Rada należyście wzięła pod uwagę aspekty ekonomiczne i dotyczące konkurencji. Od czasu przyjęcia tej decyzji okoliczności się nie zmieniły. *Lex specialis* na mocy art. 93 Traktatu mają znaczenie nadrzędne w stosunku do procedury *lex generalis* na mocy art. 87 i 88 Traktatu.

(40) Gdyby środek został zbadany ponownie, zostałby uznany za zgodny z interesem Wspólnoty i zasadami pomocy państwa. Nie powoduje on zakłócenia konkurencji ani nie ma wpływu na funkcjonowanie jednolitego rynku. Francuskie i irlandzkie zakłady produkcyjne korzystają z podobnego zwolnienia, niemiecki zakład wykorzystuje gaz ziemny, który również jest objęty zwolnieniem z podatku akcyzowego, a zakłady produkcyjne w Hiszpanii i Grecji nie konkurują w istotnym zakresie z zakładem zlokalizowanym na Sycylii, ponieważ znaczna część ich produkcji jest wykorzystywana w pobliskiej hucie aluminium, natomiast pozostałą część stanowi w głównej mierze tlenek glinu przeznaczony do zastosowań chemicznych, stanowiący odrębny rynek. Grecki zakład produkcyjny korzysta z lokalnie wydobywanego boksytu i z tego względu nie musi ponosić kosztów transportu surowców. Hiszpański zakład produkcyjny był ostatnio przedsiębiorstwo Alcoa i można rozsądnie oczekiwać, że cena zakupu była odzwierciedleniem obowiązujących stawek podatku akcyzowego. Zakład produkcyjny w Zjednoczonym Królestwie wytwarza wyłącznie tlenek glinu do zastosowań chemicznych.

(41) Włoski podatek akcyzowy jest bardzo wysoki, znacznie przekracza poziom zharmonizowany i jest o wiele

wyższy od podatków akcyzowych stosowanych w innych państwach Wspólnoty.

(42) Zwolnienie jedynie częściowo wpływa na ograniczenie niekorzystnej sytuacji zakładu produkcyjnego na Sycylii w porównaniu do sytuacji na rynku światowym.

(43) Zakład produkcyjny jest zlokalizowany w regionie upośledzonym, gdzie pomoc operacyjna może być zatwierdzona na podstawie pkt 4.16 „Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej”. Z uwagi na swoje położenie, Eurallumina nie ma dostępu do metanu (który jest głównym składnikiem gazu ziemnego) i dlatego jest zmuszona korzystać z ciężkiego oleju opałowego. Nie ma możliwości współgenerować ciepła i energii elektrycznej, co pozwoliłoby zmniejszyć koszty o około 10 milionów EUR rocznie. Ponadto włoskie przepisy prawa dotyczące ochrony środowiska naturalnego nakładają dodatkowe koszty sięgające w przybliżeniu 8 milionów EUR rocznie.

(44) Zakład produkcyjny powstał z inicjatywy włoskich władz przy współudziale Wspólnoty. Początkowo korzystał z pożyczek i pomocy, z których wszystkie były zatwierdzone, a następnie rozwijał swoją działalność bez istotnej pomocy państwa zarówno ze strony władz krajowych, jak i ze strony Wspólnoty.

(45) Ostatnio zrealizowano ważne inwestycje w celu zapewnienia zgodności z najbardziej rygorystycznymi normami i regionalnymi standardami środowiskowymi.

(46) Ponieważ znajdujące się w pobliżu przedsiębiorstwo produkcyjne Alcoa wykorzystuje wyłącznie tlenek glinu pochodzący ze spółki Eurallumina, zamknięcie zakładu produkującego tlenek glinu pociągnęłoby za sobą również zamknięcie fabryki aluminium, co w konsekwencji pociągnęłoby za sobą utratę pracy dla 1 900 osób.

Alcan

(47) Alcan nawiązuje do sytuacji w zakresie konkurencji na świecie i przypomina, że argumenty podane w uzasadnieniu zwolnienia zasadniczo opierają się na energochłonnym charakterze tej branży.

(48) Inwestycje mają charakter długoterminowy, są bardzo kapitałochłonne i obciążone wysokim ryzykiem. Dlatego należy mieć zapewnioną stabilną sytuację podatkową i prawną.

(49) Alcan zaangażowało się na wiele lat w poważny program inwestycyjny. Stałe wysiłki podejmowane w związku z modernizacją instalacji i przygotowaniem się na przyszłość pozwoliły utrzymać 500 bezpośrednich miejsc pracy w ekonomicznie wrażliwym regionie. Decyzja 2001/224/WE stwarza możliwości podejmowania wzmożonych wysiłków na rzecz utrzymania pozycji konkurencyjnej. Uchylenie zwolnienia przyczyni się do pogorszenia warunków działalności w związku ze światową konkurencją, która już bardzo silnie się zaznacza.

(21) Decyzja Komisji w sprawie N 449/2001 – Niemcy – Reforma podatku ekologicznego (Dz.U. C 137 z 8.6.2002, str. 24).

Europejskie Stowarzyszenie Wytwórców Aluminium (EAA)

- (50) EAA zdecydowanie przeciwstawia się wszelkim krokom, które mogłyby mieć niekorzystny wpływ na wspólnotowy rynek aluminium. Zakłady produkujące tlenek glinu we Wspólnocie pracują, wykorzystując w pełni swoje zdolności produkcyjne. Chociaż zaliczają się one do najbardziej efektywnych energetycznie na świecie, mają wyższe koszty produkcji w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami produkującymi tlenek glinu w zachodnim świecie. Zwolnienia jedynie w części pozwalają wyrównać niekorzystną sytuację europejskich zakładów produkcyjnych w porównaniu do ich światowych konkurentów pod względem dostępu do surowców, transportu, energii i norm środowiskowych. Europejscy producenci tlenku glinu obecnie nie zaspokajają popytu wewnątrz Europy i uchylene zwolnień przyczyniłoby się do wzrostu przywozu tego produktu z innych części świata. Europejscy producenci aluminium nie mieliby wyboru i musieliby kupować tlenek glinu ze źródeł pozaeuropejskich, co doprowadziłoby do zmniejszenia bezpieczeństwa dostaw dla przemysłu hutniczego.

5. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ FRANCJĘ, IRLANDIĘ I WŁOCHY*Francja*

- (51) Francja twierdzi, że decyzja o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu jest niepotrzebna i nie ma podstaw prawnych. Charakter i prawne znaczenie decyzji Rady nie może być uzależnione od tego, czy opierają się one na postanowieniach art. 88 ust. 2 trzeciego akapitu Traktatu czy na dyrektywie 92/81/EWG. W każdym razie, Francja uważa, że zwolnienie nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (52) Francja uważa za bardzo istotne to, że nie wpłynęły żadne skargi dotyczące zakłócenia konkurencji, chociaż zwolnienia zostały przyznane na 4 lata.

Irlandia

- (53) Irlandia przypomina historię zwolnienia i stoi na stanowisku, że musi ono być traktowane jako istniejąca pomoc. W decyzjach Rady zostały należycie wzięte pod uwagę aspekty konkurencji, podobnie jak we wnioskach Komisji dotyczących tych decyzji. Ponadto, do 1999 r. region Shannon stanowił część obszaru celu 1. Beneficjenci pomocy powinni mieć możliwość polegania na uzasadnionych oczekiwaniach.
- (54) Rząd irlandzki zażądał zastosowania odstępstwa od wymogu stosowania minimalnej stawki podatku akcyzowego 1992 r. uzasadniając, że zakład produkcyjny jest zlokalizowany w stosunkowo upośledzonym obszarze i że, z uwagi na to, że wykorzystuje ciężki olej opałowy jako źródło energii, nie może konkurować z innymi branżami przemysłu w kraju, korzystającymi z niższych stawek podatku od materiałów opałowych i prawdopodobnie również używających gazu ziemnego lub energii z innych źródeł także objętych niższym podatkiem lub na którą podatek w ogóle nie obowiązuje.
- (55) Irlandia potwierdziła, że nowa infrastruktura umożliwiająca korzystanie z dostaw gazu ziemnego, które zaspokoją potrzeby regionu Shannon zostanie oddana do

użytku przed październikiem 2002 r. i że, w celu zmiany źródła wykorzystywanej energii, Aughinish zamierza zainwestować w budowę zakładu produkującego ciepło w skojarzeniu z energią elektryczną, wykorzystującego to nowe źródło dostaw gazu ziemnego.

Włochy

- (56) Włochy wyjaśniają, że Eurallumina ponosi koszty w wysokości 300 milionów LIT (150 000 EUR) rocznie z tytułu korzystania z nabrzeży/pirsów oraz złóż w miejscu swojej lokalizacji. Ponosi również koszty w wysokości około 500 milionów LIT (250 000 EUR) rocznie w formie podatku od odpadów (600 LIT za tonę szlamu czerwonego). Ponadto począwszy od 1974 r., władze regionalne wprowadziły zakaz usuwania pozostałości poprodukcyjnych do Morza Śródziemnego, natomiast jest to praktyka w dalszym ciągu dozwolona we Francji i Grecji. W związku z tym zakazem dla spółki Eurallumina wyniknęły wysokie koszty wynoszące 6 000 milionów LIT (3 miliony EUR). Z uwagi na rygorystyczne ograniczenia dopuszczalnych emisji (25 % poniżej krajowego limitu dla SO_x) spółka była zmuszona zainwestować w nową technologię odsiarczania, której koszty wyniosły 44 000 milionów LIT (22 milionów EUR), co się wiąże z dodatkowymi kosztami operacyjnymi w wysokości 6 000 milionów LIT rocznie (3 milionów EUR), łącznie z amortyzacją. Poza kosztami tych inwestycji spółka będzie musiała płacić 1 100 milionów LIT (0,55 milionów EUR) rocznie z tytułu podatków od emisji.

6. OCENA

- (57) Ponieważ ramy wspólnotowe mające zastosowanie do opodatkowania energii zostały w zasadniczym stopniu zmienione po podjęciu przez Komisję decyzji o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu, dyrektywą 2003/96/WE, obecna ostateczna decyzja ogranicza się do okresu sprzed dnia 1 stycznia 2004 r., kiedy zaczęła obowiązywać dyrektywa 2003/96/WE.

6.1. Istnienie pomocy do 31 grudnia 2003 r.

- (58) Art. 87 ust. 1 Traktatu przewiduje, że „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (59) Jest oczywiste, że zwolnienia są finansowane przy użyciu zasobów państwowych, ponieważ państwo rezygnuje z pewnej kwoty środków pieniężnych, które przy braku takich zwolnień mogłoby ściągnąć.
- (60) Zwolnienia z podatku akcyzowego przyczyniają się do zmniejszenia kosztów jednego ważnego czynnika produkcji i w ten sposób przysparzają pożytku beneficjentom, którzy znajdują się w bardziej uprzywilejowanej sytuacji finansowej od innych przedsiębiorstw wykorzystujących oleje mineralne, które działają w innych branżach przemysłu lub są zlokalizowane w innych regionach.

- (61) W swoich uwagach beneficjenci i Francja wyrazili pogląd, że zwolnienia ani nie przyczyniły się do zakłócenia konkurencji, ani nie miały wpływu na funkcjonowanie jednolitego rynku, w szczególności dlatego, że Wspólnota była importerem netto tlenku glinu, ponieważ producenci wspólnotowi musieli konkurować na poziomie światowym i mieli bardziej niekorzystną sytuację z uwagi na wysokie ceny energii, a także dlatego, że zniesienie zwolnień nie poprawiłoby sytuacji na rynku tlenku glinu na poziomie Wspólnoty i wpłynęłoby na zmniejszenie bezpieczeństwa dostaw podstawowych środków do produkcji aluminium. Ich zdaniem o tym, że konkurencja nie jest zakłócona najlepiej świadczy to, że żaden z konkurentów nie przedstawił swoich uwag w odniesieniu do decyzji Komisji o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu. Jednakże te wszystkie stwierdzenia, nie są sprzeczne z oceną przedstawioną w motywie 60. Przeciwnie, potwierdzają one, że zmniejszenie podatku akcyzowego miało wyłącznie na celu wzmocnienie konkurencyjności beneficjentów w porównaniu do ich konkurentów, poprzez zmniejszenie ich kosztów. Komisja zaznacza, że tlenek glinu jest również produkowany w Grecji, Hiszpanii, Niemczech i na Węgrzech (choć Węgry są państwem członkowskim dopiero od 1 maja 2004 r.).
- (62) Tlenek glinu, zarówno przeznaczony do zastosowań w hutnictwie, jak i do zastosowań chemicznych, jest przedmiotem handlu między państwami członkowskimi, tak jak aluminium, którego rynek jest ściśle powiązany z rynkiem tlenku glinu. Można więc przypuszczać, że pomoc może mieć wpływ na handel wewnątrz wspólnotowy i przyczynić się do zakłócenia konkurencji lub zagrażać zakłóceniem konkurencji, nawet jeżeli znaczna część produkcji tlenku glinu jest zużywana przez zakłady produkujące aluminium, zlokalizowane w pobliżu jego producentów.
- (63) Środki, które nie stawiają w uprzywilejowanej sytuacji *niektórych* przedsiębiorstw nie są objęte zakresem definicji pomocy państwa, sformułowanej w art. 87 ust. 1, ale, wobec braku cechy selektywności, muszą być uznane za środki o charakterze ogólnym. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, ogólne środki muszą być skutecznie udostępnione wszystkim przedsiębiorstwom na zasadach równości dostępu, i nie mogą one *de facto* być ograniczone pod względem zakresu stosowania, na przykład przez uprawnienie uznaniowe państwa do ich przyznawania, ani przez inne czynniki ograniczające ich praktyczny skutek. Komisja wyjaśniła, na czym polega koncepcja ogólnych środków między innymi w dokumencie roboczym służb Komisji, który był poddany dyskusji podczas posiedzenia grupy roboczej Rady w dniu 14 listopada 2002 r. Dokument roboczy zawiera również wyjaśnienie, na jakich warunkach pomoc w formie środków podatkowych może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. W protokole z posiedzenia Rady z dnia 27 października 2003 r., na którym została przyjęta dyrektywa 2003/96/WE, wyraźnie nawiązano do wyjaśnień podanych podczas posiedzenia grupy roboczej Rady z dnia 14 listopada 2002 r. W omawianej sprawie zwolnienia w praktyce stosują się jednak wyłącznie do przedsiębiorstw produkujących tlenek glinu, a w rzeczywistości w każdym z państw członkowskich, o których mowa, jest tylko jedno przedsiębiorstwo korzystające ze zwolnień: Aughinish w regionie Shannon, Eurallumina na Sardynii i Alcan w regionie Gardanne. Tak długo jak decyzje Rady były wiążące, zwolnienia miały regionalnie selektywny charakter, ponieważ te decyzje zezwalały na ich stosowanie jedynie w niektórych regionach, a potencjalni inwestorzy zainteresowani inwestowaniem w produkcję tlenku glinu w innych regionach nie mogli być pewni, czy zostaną potraktowani w podobny sposób. Wybór regionów nie ma żadnego związku z wewnętrzną logiką krajowych systemów podatkowych tych państw.
- (64) Zanim dyrektywa 2003/96/WE zaczęła obowiązywać, prawo wspólnotowe wymagało od państw członkowskich, w szczególności, nałożenia podatku akcyzowego na oleje mineralne tak, by specjalnych zwolnień ograniczonych do określonej produkcji i regionów, nie można było traktować jako wynikających z natury i ogólnego charakteru systemu. Argumenty, które Irlandia, Francja i Włochy wysuwają w obronie zwolnień obowiązujących wyłącznie w odniesieniu do produkcji tlenku glinu, wywodzą się z okoliczności zaistniałych na rynkach i sytuacji w produkcji tlenku glinu istniejącej w poszczególnych zainteresowanych regionach. Te argumenty nie wynikają z natury i logiki odpowiednich krajowych systemów podatkowych, jeśli przyjąć, że te ostatnie spełniają wymogi prawa wspólnotowego. Wobec tego środków przyznanych w czasie, zanim zaczęła obowiązywać dyrektywa 2003/96/WE, nie można uznać za uzasadnione naturą i ogólnym charakterem systemu i stanowią one pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1.

6.2. Nowa pomoc, pomoc nieistniejąca

- (65) Pomoc przyznana przez Francję i Włochy nie stanowi istniejącej pomocy w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 659/1999, natomiast pomoc przyznana przez Irlandię stanowi istniejącą pomoc jedynie w ograniczonym zakresie. Po pierwsze, środki pomocy nie istniały przed wejściem w życie Traktatu w zainteresowanych państwach członkowskich. Jest to absolutnie oczywiste w wypadku Francji i Włoch. W Irlandii pomoc nie została przyznana przed przystąpieniem tego państwa do WE. W 1970 r. Urząd ds. Rozwoju Przemysłu (IDA) wystosował pismo do Alcan, w którym stwierdza, że irlandzkie przepisy prawa obowiązujące w tamtym czasie przewidują „a) przywóz ... materiałów zaopatrzeniowych na cele operacyjne bez opłat celnych i b) zwolnienie z podatku krajowego surowców przeznaczonych do przetworzenia i na wywóz”. Dalej w piśmie jego autor stwierdza, że (podkreślenie dodano) „jakkolwiek nie mogę oficjalnie zagwarantować, że nie nastąpią zmiany w przepisach prawa, jestem przekonany, że w świetle znaczenia wywozu dla irlandzkiej gospodarki, ewentualność zmiany tych przepisów ze szkodą dla projektu Alcan, w dającej się przewidzieć przyszłości, w zasadzie nie istnieje.” IDA następnie powołuje się na wiarygodność rządu irlandzkiego w tym względzie. Sformułowanego w ten sposób

stwierdzenia nie należy mylić z wiążącym zobowiązaniem. Dalszych zapewnień udzielono w piśmie z dnia 14 stycznia 1974 r., to znaczy po przystąpieniu Irlandii do WE. Niemniej jednak obowiązujące w 1970 r. korzyści podatkowe zostały w zasadniczym stopniu zmodyfikowane lub nawet zniesione po jej przystąpieniu do WE, i przed rokiem 1980 na ich podstawie należało zapłacić minimalną kwotę 1,53 IEP za hektolitr ciężkiego oleju wykorzystywanego do celów innych niż jako paliwo do silników samochodowych. Obecne zwolnienie z podatku akcyzowego, należnego od ciężkiego oleju opałowego, używanego do produkcji tlenu glinu, które w zasadniczy sposób różni się pod względem charakteru, formy i zakresu od obowiązującego w 1970 r., było jedynie wprowadzone na mocy zarządzenia z dnia 12 maja 1983 r. i ma zastosowanie do oleju przywożonego lub dostarczanego z rafinerii bądź ze składu celnego w dniu 13 maja 1983 r. lub później. Dlatego zostało ono ustanowione o wiele później niż w Irlandii zaczął obowiązywać Traktat. Ponadto w swoim piśmie z dnia 6 maja 1983 r. Irlandia uznała argumenty Komisji, że pomoc podlega zgłoszeniu.

- (66) Po drugie, ani Komisja, ani Rada nigdy nie zatwierdziły środków na podstawie zasad dotyczących pomocy państwa.
- (67) Po trzecie, pomoc nie może być uznana za zatwierdzoną na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Francja i Włochy nigdy nie zgłaszały tych środków. W swoim piśmie z dnia 6 maja 1983 r. Irlandia potwierdziła, że pomoc jest dopiero wprowadzana w życie i że to pismo do Komisji może być traktowane jako zgłoszenie do celów art. 93 ust. 3 [obecnie art. 88 ust. 3] Traktatu. Irlandia jednakże nigdy nie przesłała Komisji żadnego uprzedniego powiadomienia o zamiarze wdrożenia środka pomocy, zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Przeciwnie, wprowadziła w życie środek zaledwie tydzień po wysłaniu listu z dnia 6 maja 1983 r., w którym zasugerowała Komisji, by uznać pomoc za zgłoszoną. Dlatego Komisja uważa, że pomoc należy uznać za niezgodną z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Francuska i włoska pomoc została również wprowadzona w życie bez czekania na zatwierdzenie Komisji, z naruszeniem art. 88 ust. 3) Traktatu. Państwa członkowskie nie mogą powoływać się na zasady ustanowione w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w odniesieniu do takiej pomocy. Mimo że rozporządzenie (WE) nr 659/1999 weszło w życie dopiero w 1999 r., podobne zasady miały zastosowanie również poprzednio, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości ⁽²²⁾.
- (68) Po czwarte, pomoc jedynie częściowo może być uznana za istniejącą pomoc na mocy art. 15 rozporządzenia

(WE) nr 659/1999. Przepisy tego artykułu dają Komisji uprawnienia w zakresie windykacji pomocy, które podlegają okresowi przedawnienia wynoszącemu 10 lat. Okres przedawnienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym została przyznana pomoc niezgodna z prawem. W wypadku Włoch i Francji ten okres został przerwany pismami Komisji z dnia 29 maja 1998 r. i 2 czerwca 1998 r. ⁽²³⁾. W wypadku Irlandii ten okres został przerwany pismem Komisji z dnia 17 lipca 2000 r. Oznacza to, że jedynie zwolnienie irlandzkie, w zakresie, w jakim dotyczy okresu przed 17 lipca 1990 r., może być uznane za istniejącą pomoc.

- (69) I wreszcie, art. 1 lit. b)v) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 nie ma w tym wypadku zastosowania.
- (70) Dlatego też żadna z sytuacji przewidzianych w art. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 nie stosuje się do zwolnień francuskiego i włoskiego i ten środek musi być uznany za nową pomoc. Zwolnienie irlandzkie musi być uznane za nową pomoc jedynie począwszy od 17 lipca 1990 r. Komisja ma w związku z tym obowiązek i uprawnienia do oceny zgodności nowej pomocy ze wspólnym rynkiem na mocy art. 88 Traktatu. Ani decyzje Rady przywołane w motywach 1), 2) i 3), ani dyrektywy 92/81/EWG i 2003/96/WE, które dotyczą wyłącznie harmonizacji podatków, nie zwalniają jej z tego obowiązku i nie umniejszają uprawnień. Te akty prawne nie mogą przesądzać o wyniku oceny dotyczącej zgodności, której podstawę stanowią kryteria określone w art. 87 ust. 2 i ust. 3 Traktatu.

6.3. Zgodność nowej pomocy przyznanej do dnia 31 grudnia 2003 r.

6.3.1. Zgodność na podstawie zasad udzielania pomocy na cele związane z ochroną środowiska

- (71) Komisja zbadała, czy nowa pomoc, przyznana przez Irlandię, Francję i Włochy, kwalifikuje się do wyłączenia z zakazu pomocy państwa, ustanowionego w art. 87 ust. 1, w szczególności w świetle zasad stosujących się do pomocy na cele związane z ochroną środowiska. Pomoc przyznana po 3 lutego 2001 r. musi zostać poddana ocenie na podstawie „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r., zgodnie z pkt 82 ppkt a) tych wytycznych. Pomoc przyznana między 10 marca 1994 r. a 3 lutego 2001 r. musi być oceniona na podstawie „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 1994 r. W odniesieniu do okresu sprzed 10 marca 1994 r. praktyka Komisji, która w szerokim zakresie została określona w tych wytycznych, jest właściwa.

⁽²²⁾ Zob. sprawa 120/73 *Lorenz* Zb. Orz. z 1973 r. str. 1471 I sprawa C-99/98 *Austria przeciwko Komisji* Zb. Orz. str. 2001 str. I-1101.

⁽²³⁾ Zob. Wyrok z dnia 6 października 2005 r. sprawa C-276/03 *P Scott przeciwko Komisji*, jeszcze nie ogłoszony.

- (72) W pkt 3.4 „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 1994 r. znajduje się wyjaśnienie, zgodnie z którym pomoc operacyjna może być zatwierdzona jedynie w drodze wyjątku, jeżeli kompensuje ona dodatkowe koszty produkcji w porównaniu do kosztów tradycyjnych. Ponadto w tym punkcie stwierdza się, że „tymczasowe zwolnienie z nowych podatków na rzecz środowiska naturalnego może być zatwierdzone, jeżeli istnieje konieczność wyrównania strat w zakresie konkurencyjności, szczególnie na poziomie międzynarodowym. Kolejnym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę, są działania, jakie zainteresowane przedsiębiorstwa muszą podjąć w zamian, w celu ograniczenia swoich zanieczyszczeń.” Po pierwsze, środki nie ograniczały się do kompensowania dodatkowych kosztów produkcji. Po drugie, nie miały one tymczasowego ani degresywnego charakteru. Ponadto zwolnienia nie były bezpośrednio uzależnione od innych działań podejmowanych przez beneficjentów pomocy, mających na celu ograniczenie zanieczyszczeń, a w szczególności, zużycia energii. Wynika stąd, że pomocy nie można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie wytycznych z 1994 r. ani w świetle praktyki stosowanej przez Komisję przed dniem 10 marca 1994 r.
- (73) W odniesieniu do okresu po 3 lutego 2001 r., w części E.3.2, pkt 47–52, „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. są określone zasady mające zastosowanie do każdej pomocy operacyjnej mającej formę obniżenia podatku lub zwolnień podatkowych. Początkowo podatek akcyzowy na oleje mineralne nie służył jako instrument polityki w zakresie ochrony środowiska naturalnego. Jednakże jedną z prawdopodobnych cech opłaty, która może być rozpatrywana jako mająca związek z środowiskiem jest taka, że jej podstawa, podlegająca opodatkowaniu, ma wyraźnie niekorzystny wpływ na środowisko⁽²⁴⁾. Ponieważ używanie olejów mineralnych ma wyraźnie niekorzystny wpływ na środowisko, podatek akcyzowy na oleje mineralne może być uznany za podatek na rzecz środowiska naturalnego.
- (74) We wszystkich trzech państwach członkowskich, do których jest skierowana decyzja, podatek akcyzowy na oleje mineralne obowiązywał przed wprowadzeniem zwolnień, o których mowa, i dlatego musi on być traktowany jako podatek istniejący w rozumieniu ppkt 51.2 „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. Niemniej jednak podatek akcyzowy ma zauważalny pozytywny wpływ w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego w rozumieniu ppkt 51.2(a), ponieważ stanowi on dla producentów ważny środek zachęcający do obniżania zużycia olejów mineralnych. Przedmiotowy podatek akcyzowy mógł na początku nie mieć wyraźnie określonego celu środowiskowego, a decyzje o wprowadzeniu zwolnień podjęto wiele lat temu, w szczególności w wypadku Irlandii i Włoch, w każdym razie, we wszystkich trzech państwach członkowskich znacznie przed wprowadzeniem w życie „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. Dlatego ich sytuacja może być rozpatrywana w taki sposób, jak gdyby podjęły decyzję o wprowadzeniu zwolnienia w czasie, gdy został przyjęty podatek akcyzowy. Wobec tego zgodnie z ppkt 51.2 wytycznych, przepisy określone w ppkt 51.1 mogą się stosować do zwolnień, które mają być poddane ocenie w niniejszej decyzji.
- (75) Beneficjenci pomocy w swoich uwagach stwierdzili, że dokonali znacznych inwestycji na rzecz środowiska naturalnego w zamian za zwolnienia. Niemniej jednak nie ma żadnych dowodów na to, że zawarli oni jakiegokolwiek porozumienia z zainteresowanymi państwami członkowskimi, w których zobowiązali się do osiągnięcia celów ochrony środowiska naturalnego w okresie obowiązywania zwolnienia. Zwolnienia podatkowe nie podlegały żadnym warunkom, które zapewniłyby taki sam skutek jak porozumienia i zobowiązania. Ponadto okazuje się, że inwestycje na rzecz środowiska naturalnego nie wykaczały poza zakres niezbędny, by spełnić wymogi określone w odpowiednich przepisach prawodawstwa, lub poza zakres wykonalny i ekonomicznie uzasadniony z komercyjnego punktu widzenia. W związku z tym warunki zastosowania ppkt 51.1(a) „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. nie zostały spełnione i wobec tego, w tym wypadku stosują się wyłącznie przepisy ppkt 51.1(b).
- (76) W odniesieniu do okresu sprzed 31 grudnia 2003 r. zwolnienia dotyczyły podatku wspólnotowego, a mianowicie podatku, który został zharmonizowany na podstawie dyrektywy 92/82/WE. Dlatego stosuje się w odniesieniu do nich ppkt 51.1(b), pierwsze tiret, Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego z 2001 r. Zgodnie z tymi przepisami, obniżenie może być zatwierdzone, jeżeli kwota efektywnie zapłacona przez beneficjenta pomocy po uzyskaniu obniżenia jest wyższa od wspólnotowego minimum. Jednakże wszystkie trzy zwolnienia były zwolnieniami pełnymi. Biorąc pod uwagę korzystny wpływ na środowisko naturalne podatku, o którym mowa w motywie 73 niniejszej decyzji, rozpatrywany środek można uznać za zgodny ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim jego beneficjenci są zobowiązani zapłacić wyższą stawkę podatku od minimalnej stawki wspólnotowej, określonej w dyrektywie 92/82/WE, która dla tego okresu wynosiła 13 EUR za 1 000 kg. Dlatego też wyłącznie zwolnienia z podatku ponad jego stawkę wynoszącą 13,01 EUR mogą być uznane za zgodne, natomiast zwolnienia do poziomu 13,01 EUR stanowią pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem.
- (77) W przeciwieństwie do tego, co twierdzi Aughinish, ta ocena nie jest niespójna z decyzją Komisji w odniesieniu do niemieckiego podatku ekologicznego⁽²⁵⁾, przy podejmowaniu której Komisja zastosowała takie same kryteria jak w tym wypadku, zawarte we „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. Argumenty wysunięte przez państwa członkowskie, beneficjentów i EAA w czasie trwania formalnej procedury, w szczególności argumenty, że nie występuje zakłócenie konkurencji, nie uwzględniają istnienia wzajemnych relacji między sektorami tlenku glinu i aluminium i nie podważają tego wniosku sformułowanego na podstawie wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego.

⁽²⁴⁾ Komunikat w sprawie podatków i opłat środowiskowych w ramach jednolitego rynku (COM(97) 9 wersja ostateczna z 26.3.1997).

⁽²⁵⁾ Zob. przypis 21.

6.3.2. *Zgodność nowej pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu*

- (78) W odniesieniu do wyjątku ustanowionego w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, odnoszącego się do wspierania rozwoju gospodarczego regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub w których występuje niedostateczne zatrudnienie, Komisja stwierdza, że w ostatniej części okresu, na który zostały przyznane zwolnienia, mają zastosowanie „Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej” z 1998 r. W pkt 4.15 tych wytycznych stwierdza się, że pomoc operacyjna w wyjątkowych wypadkach może zostać przyznana w regionach kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. a), pod warunkiem że jest ona uzasadniona z punktu widzenia jej wkładu w rozwój regionalny i jej charakteru oraz że jej poziom jest proporcjonalny do niedostatków, które powinna zniwelować. Do państwa członkowskiego należy wykazanie istnienia wszelkich niedostatków i ocena ich rozmiaru. Zgodnie z pkt 4.17 tych wytycznych pomoc operacyjna musi być ograniczona czasowo i stopniowo redukowana. Te warunki w tym wypadku nie zostały spełnione.
- (79) Gardanne nie jest regionem kwalifikującym się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. a) i dlatego nie stosuje się ono do francuskiego zwolnienia. Sardynia jest regionem kwalifikującym się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. a). Region Shannon był regionem kwalifikującym się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. a) jedynie do czasu weryfikacji map regionów w 1999 r. Regionalna pomoc operacyjna jako środek przejściowy w tym regionie może, w drodze wyjątku, być dopuszczona do końca 2001 r.
- (80) W decyzjach, na mocy których Komisja rozpoczęła procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu⁽²⁶⁾, Komisja wyraziła wątpliwości, czy ta pomoc może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu. Władze irlandzkie i włoskie nie przedstawiły żadnych informacji tytułem wyjaśnienia tych wątpliwości. Nie wykazały one istnienia szczególnych niedostatków ani nie dokonały oceny ich rozmiaru w celu uzasadnienia przyznania pomocy operacyjnej. Wysokie ceny energii i konkurencja ze strony przywozu z państw trzecich, w szczególności, nie mają charakteru regionalnego. Nawet gdyby brak dostępu do gazu ziemnego był szczególnym niedostatkiem charakterystycznym dla regionów, o których mowa, co nie zostało udowodnione, Irlandia i Włochy nie oceniły rozmiaru żadnego z tych niedostatków w celu uzasadnienia poziomu pomocy. Włoskie ustawodawstwo, które jak twierdzi Eurallumina przyczynia się do dodatkowych kosztów, może częściowo mieć charakter regionalny, ponieważ Sycylię uznano za region zagrożony wysokim ryzykiem kryzysu środowiska naturalnego, jednakże ogólnie rzecz biorąc, nie może ono być traktowane jako szczególny niedostatek w regionie. W każdym razie, okazuje się,

że zwolnienia, o których mowa w tym wypadku, nie są ograniczone czasowo ani stopniowo redukowane, jak wymagają tego wytyczne. Dlatego też pomoc nie może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem na tej podstawie, że przyczynia się do ułatwienia rozwoju niektórych regionów.

- (81) W odniesieniu do okresu sprzed wejścia w życie wspólnotowych „Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej”, sytuacja wygląda tak samo. Należy zaznaczyć w szczególności, że Irlandia w 1983 r. napisała, że zapewni, by limity obowiązujące na podstawie „Zasad koordynacji systemów pomocy regionalnej” z 1978 r.⁽²⁷⁾ w tym wypadku miały w pełni zastosowanie. Jest oczywiste, że zasady ustanowione w tym dokumencie nie mogą być uzasadnieniem dla ciągłego przyznawania pomocy do lat 90., a Irlandia nie przedstawiła żadnych sprawozdań dotyczących monitorowania, świadczących o tym, że intensywność pomocy kształtowała się na poziomie niższym niż obowiązywał w tamtym czasie. Te zasady potwierdzają również stanowisko Komisji, zgodnie z którym uważa ona pomoc operacyjną za niezgodną ze wspólnym rynkiem. Ponadto gdy Komisja w 1998 r. przyjęła „Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej”, zaproponowała także odpowiednie środki, które państwa członkowskie powinny podjąć, by ich środki pomocy były zgodne z nowymi zasadami, i zwróciła się do państw członkowskich o dostarczenie wykazów wszystkich środków pomocy, które będą w dalszym ciągu stosowały. Żaden z środków pomocowych, do których odnosi się niniejsza decyzja nie został uwzględniony w tym wykazie.
- 6.3.3. *Zgodność nowej pomocy na podstawie innych postanowień*
- (82) Komisja zbadała, czy wyjątki określone w art. 87 ust. 2 i ust. 3 Traktatu mają zastosowanie do nowej pomocy.
- (83) Wyjątki określone w art. 87 ust. 2 Traktatu mogą służyć za podstawę do rozważenia pomocy zgodnej ze wspólnym rynkiem. Jednakże pomoc nie ma charakteru socjalnego i nie jest przyznana indywidualnym konsumentom, nie została przyznana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne wydarzenia, nie jest także konieczna dla wyrównania strat gospodarczych spowodowanych przez podział Niemiec. Wobec tego art. 87 ust. 2 w tym wypadku nie ma zastosowania.
- (84) Wyjątki przewidziane w postanowieniach art. 87 ust. 3 lit. b) i lit. d) Traktatu, które odnoszą się do projektów mających ogólnoeuropejskie znaczenie lub do zapobiegania poważnym zakłóceniom w gospodarce któregośkolwiek państwa członkowskiego oraz do wspierania kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego, z oczywistych względów nie mają w tym wypadku zastosowania. Irlandia, Włochy i Francja nawet nie podjęły prób uzasadnienia pomocy na żadnej z podanych podstaw.

⁽²⁶⁾ Zob. przypis 1.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 31 z 3.2.1979.

- (85) W zakresie, w jakim ma zastosowanie pierwsza część wyjątku ustanowionego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, a mianowicie w odniesieniu do pomocy przeznaczonej na ułatwienie rozwoju pewnych form działalności, pomoc, o której mowa, nie służy takim celom jak badania i rozwój, inwestycje podejmowane przez małe i średnie przedsiębiorstwa czy ratowanie lub restrukturyzacja przedsiębiorstw jej beneficjentów, ani żadnym innym celom, które byłyby odpowiednie z punktu widzenia zastosowania tego postanowienia i pozwoliłyby Komisji na stwierdzenie zgodności pomocy. Druga część art. 87 ust. 3 lit. c), a mianowicie postanowienie dotyczące pomocy na ułatwienie rozwoju pewnych regionów gospodarczych, stosuje się do miejsca zlokalizowanego w regionie Gardanne, ale nie daje możliwości państwom członkowskim przyznania pomocy operacyjnej (zob. pkt 4.15 „Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej”).
- (86) Ponieważ nie ma żadnych innych podstaw do stwierdzenia, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, jedynym środkiem, który można uznać za zgodny jest część pomocy, która spełnia wymogi wytycznych dotyczących pomocy na rzecz ochrony środowiska, określona w motywie (76).

6.4. Wstępna ocena środków przyznanych w okresie od 1.1.2004 r.

- (87) Ponieważ dyrektywa 2003/96/WE zaczęła obowiązywać od 1 stycznia 2004 r., podwójne zastosowania, wykorzystywanie energii nie jako paliwa i procesy mineralogiczne nie są objęte jej zakresem i państwa członkowskie mają swobodę decyzji co do tego, czy nałożyć podatek na tego rodzaju zastosowania. W istocie, zwolnienie takich zastosowań energii może stanowić środek ogólny, który nie zawiera elementu pomocy państwa, jeśli mieści się w naturze i logice krajowego systemu podatkowego. W motywie 22 preambuły do dyrektywy 2003/96/WE stwierdza się, że „produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot ram wspólnotowych, gdy są wykorzystywane jako paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowe. W tym zakresie, zgodnie z naturą i logiką systemu podatkowego, z zakresu tych ram wyłączone jest wykorzystywanie produktów energetycznych podwójnego zastosowania i wykorzystywanie produktów energetycznych nie jako paliw, a także procesy mineralogiczne.”.
- (88) Ponadto gdy dyrektywa 2003/96/WE została przyjęta, Rada i Komisja wspólnie stwierdziły, że ⁽²⁸⁾ „Produkty energetyczne powinny zasadniczo być objęte ramami wspólnotowymi, gdy są wykorzystywane jako materiał opałowy do

ogrzewania lub paliwo silnikowe. Można uznać, że na tym polega natura i logika systemu podatkowego, że są z niego wyłączone podwójne zastosowania, wykorzystywanie energii nie jako paliwa i procesy mineralogiczne. Państwa członkowskie mogą zatem podejmować środki i opodatkowywać lub nie opodatkowywać bądź stosować pełne lub częściowe opodatkowanie każdego z tych zastosowań. Energię elektryczną wykorzystywaną w podobny sposób należy traktować na takich samych zasadach. Takie wyjątki od ogólnego systemu lub zróżnicowania w ramach tego systemu, które są uzasadnione naturą lub ogólną strukturą systemu podatkowego, nie zawierają elementu pomocy państwa.”.

- (89) Niemniej jednak w dokumencie roboczym służb Komisji, o którym mowa w motywie 63, Komisja nie tylko wyjaśnia koncepcję ogólnych środków, lecz także stwierdza, że „projekt dyrektywy w sprawie opodatkowania energii zawiera wiele wariantów, a wobec tego nie ma możliwości z góry stwierdzić, czy sposób, w jaki będzie ono stosowane przez państwa członkowskie przyczyni się do tego, że będzie ono stanowiło pomoc państwa w rozumieniu art. 87, czy też nie”. Odpowiednio w motywie 32 preambuły do dyrektywy 2003/96/WE i w jej art. 26 ust. 2 przypomina się państwom członkowskim o obowiązku ustanowionym w art. 88 ust. 3 Traktatu dotyczącym zgłaszania pomocy.
- (90) W tym szczególnym przypadku, nawet po wejściu w życie dyrektywy 2003/96/WE, Komisja ma wątpliwości, czy zwolnienia, o których mowa, wynikają z natury i logiki krajowych systemów. Wydaje się, że mają charakter selektywny i że stosują się wyłącznie do zastosowań ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego do wytwarzania tylko jednego produktu, a mianowicie tlenku glinu. Ponadto każdy z nich przynosi *de facto* korzyści tylko określone przedsiębiorstwu w odniesieniu do zakładu produkcyjnego zlokalizowanego w konkretnym regionie. W tych okolicznościach w dalszym ciągu można uznać, że przedmiotowe środki stanowią pomoc państwa.
- (91) W takim wypadku, nowa sytuacja prawna stworzona przez dyrektywę 2003/96/WE jest również odpowiednia do oceny zgodności takich środków ze wspólnym rynkiem. Ponieważ opodatkowanie olejów mineralnych do podwójnych zastosowań, wykorzystywanie energii nie jako paliwa i procesy mineralogiczne nie są obecnie objęte zakresem zharmonizowanych środków wspólnotowych, zwolnienia obecnie dotyczą krajowych podatków nakładanych wobec braku podatku wspólnotowego w rozumieniu ppkt 51.1b), drugie tiret, „Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego” z 2001 r. Ten

⁽²⁸⁾ Addendum au projet de process verbal, 14140/03, z 24.11.2003, <http://register.consilium.eu.int/pdf/fr/03/st14/st14140-ad01.fr03.pdf>

przepis wymaga od przedsiębiorstw będących beneficjentami pomocy zapłacenia znacznej części podatku krajowego. Powodem jest skłonienie ich do poprawy efektów ich działań w dziedzinie środowiska. Wynika to z zapisu ppkt 51.1b), pierwsze tiret tych wytycznych, który dopuszcza obniżenie podatku w stosunku do podatku zharmonizowanego, jeżeli beneficjenci po uzyskaniu obniżenia płać stawkę wyższą od minimum wspólnotowego, by niższy podatek „stanowił dla przedsiębiorstw środek zachęcający do poprawy ochrony środowiska naturalnego”. Ma to również zastosowanie wówczas, gdy krajowy podatek jest znacznie wyższy od porównywalnych podatków w (niektórych) innych państwach członkowskich, jak ma to miejsce we Włoszech. W praktyce stosowanej przez Komisję stało się oczywiste, że ogólnie 20 %, lub minimum wspólnotowe, które stosuje się do zastosowań energii objętych zakresem dyrektywy 2003/96/WE (15 EUR za tonę), jak dotąd najniższe, może być uznane za znaczną część podatku⁽²⁹⁾. Dlatego też Komisja na tym etapie uważa, że jedynie zwolnienia powyżej poziomu 20 % podatku krajowego lub powyżej 15 EUR za tonę, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa, mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem; zwolnienia do poziomu 20 %, lub do 15 EUR za tonę będą zatem stanowiły pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem.

- (92) Biorąc pod uwagę, że państwa członkowskie i zainteresowane strony nie miały możliwości przedstawienia swoich uwag na temat sytuacji prawnej stworzonej przez dyrektywę 2003/96/WE, Komisja uważa za stosowne przedłużenie formalnej procedury badania pomocy w odniesieniu do stosowania środków od 1 stycznia 2004 r.

7. WINDYKACJA POMOCY

- (93) Na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w wypadku gdy zostały podjęte decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej niezgodnie z prawem, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie ma zastosować wszelkie konieczne środki w celu odzyskania pomocy od jej beneficjenta. Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.
- (94) Należy zatem zbadać, czy w tym wypadku może mieć zastosowanie którakolwiek ogólna zasada prawa wspól-

notowego, taka jak zasada uzasadnionych oczekiwań lub pewności prawnej, w celu wykluczenia windykacji od beneficjentów pomocy niezgodnej z prawem i niezgodnej ze wspólnym rynkiem.

7.1. Windykacja pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, przyznanej do dnia 2 lutego 2002 r.

- (95) W odniesieniu do ewentualności powołania się przez beneficjentów na uzasadnione oczekiwania w celu uniknięcia konieczności zwrotu pomocy niezgodnej z prawem i niezgodnej ze wspólnym rynkiem, z orzecznictwa Trybunału wynika, że „poza wyjątkowymi okolicznościami, odbiorca niezgodnej z prawem pomocy nie może w zasadzie mieć uzasadnionych oczekiwań, że jest ona zgodna z prawem, chyba że została przyznana zgodnie z przepisami o kontroli pomocy państwa. Różnorodny przedsiębiorca powinien w normalnych warunkach móc określić, czy ta procedura została dopełniona”⁽³⁰⁾.
- (96) Podstawą wszystkich decyzji Rady powołanych w motywach 1, 2 i 3 niniejszej decyzji był wniosek Komisji. Generalnie nie należy się spodziewać, że Komisja przedłożyłaby wnioski Radzie, dotyczące zatwierdzenia krajowych środków, które mogłyby być niezgodne z innymi postanowieniami Traktatu bez zwracania uwagi na taką ewentualność, szczególnie gdy te wnioski dotyczą bardzo szczególnej kwestii i niewielkiej liczby beneficjentów, tak jak w tym wypadku, i gdy celem tych postanowień jest niedopuszczenie do zakłócenia konkurencji w obrębie Wspólnoty. Oprócz takiego ogólnego oczekiwania, z całą pewnością nikt nie spodziewałby się, że Komisja przedstawiłaby Radzie wniosek w sprawie przedłużenia istniejących zwolnień, gdyby miała ona stwierdzić, że jakkolwiek pomoc w ramach obowiązujących zwolnień mogłaby zostać uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.
- (97) W żadnej z decyzji wymienionych w motywach 1, 2 i 3, za wyjątkiem decyzji 2001/224/WE, nie ma mowy o jakiegokolwiek ewentualnej sprzeczności z zasadami dotyczącymi pomocy państwa ani nie nawiązuje się do obowiązku zgłoszenia pomocy. Ponadto w preambule do decyzji 92/510/EWG stwierdza się, że „Komisja i wszystkie państwa członkowskie zgodnie uznają, że te zwolnienia są właściwie uzasadnione w świetle specjalnych polityk i nie powodują zakłócenia konkurencji ani nie mają wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego”. To samo sformułowanie znajduje się w decyzjach 93/697/WE i 96/273/WE. Decyzje 97/425/WE, 99/255/WE i 99/880/WE odwołują się do tego, że „zwolnienia i obniżenia podatkowe będą poddawane regularnej weryfikacji przez Komisję w celu zapewnienia, że są zgodne z funkcjonowaniem wspólnego rynku i innymi celami Traktatu” (podkreślenie dodano). Z tego

⁽²⁹⁾ Zob. np. decyzja Komisji z dnia 30.6.2004 w sprawie C 42/2003 (Dz.U. L 165 z 25.6.2005, str. 21), decyzja z dnia 13.2.2002 w sprawie N 449/01 (Dz.U. C 137 z 8.6.2002, str. 24), decyzja z dnia 11.12.2002 w sprawie N 74/A/2002 (Dz.U. C 104 z 30.4.2003, str. 9) i decyzja z dnia 11.12.2001 w sprawach NN 3A/2001 i NN 4A/2001 (Dz.U. C 104 z 30.4.2003, str. 6). Te sprawy mają tu szczególne zastosowanie, ponieważ również dotyczyły zwolnień podatkowych w odniesieniu do energii. Natomiast wskazówki dotyczące tego, jakie stanowisko może zająć Komisja w odniesieniu do zbyt niskiego podatku znajdują się w decyzji Komisji w sprawie częściowego odzyskania podatku od ścieków w Danii, decyzja z dnia 3.4.2002 w sprawie NN 30/A-C/2001 (Dz.U. C 292 z 27.11.2002, str. 6).

⁽³⁰⁾ Sprawa C-5/89 Komisja przeciwko Niemcom Zb. Orz. z 1990 str. I-3437, punkt 14, i sprawa C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji Zb. Orz. z 1997 str. I-135, punkt 51; sprawa T-55/99 CETM przeciwko Komisji Zb. Orz. z 2000 str. II-3207, punkt 121.

- zapisu wynika, że jeden z elementów definicji pomocy państwa, podanej w art. 87 Traktatu, a mianowicie zakłócenie konkurencji, nie został uwzględniony. W piątym motywie preambuły do decyzji 2001/224/WE wyraźnie stwierdza się po raz pierwszy, że niezależnie od zatwierdzenia wydanego przez Radę w kontekście dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych⁽³¹⁾, krajowe środki, o których mowa miały być zgłoszone Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu WE, jeżeli stanowiły pomoc państwa. Jednakże w świetle poprzednich zwolnień i tego, że decyzja 2001/224/WE jako taka została przyjęta na podstawie wniosku Komisji, pozostaje pewna niejasność dla państw członkowskich i beneficjentów pomocy wobec braku dalszych działań Komisji w związku z pomocą państwa.
- (98) Ogólnie Komisja uważa, że w wypadku pomocy indywidualnej, uzasadnione oczekiwania kończą się z chwilą, gdy Komisja podejmuje decyzję o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu. O takiej decyzji są powiadamiane zainteresowane państwa członkowskie, które informują o niej beneficjentów pomocy. Jednakże okoliczności w tej sprawie były wyjątkowe, ponieważ Komisja stworzyła i podtrzymywała pewne wątpliwości, przedstawiając swoje wnioski Radzie. Ponadto Komisja nie może ustalić, czy, a jeżeli tak, to kiedy, indywidualni beneficjenci zostali faktycznie poinformowani przez państwa członkowskie o jej decyzji o rozpoczęciu formalnej procedury badania pomocy. W tych okolicznościach nie można wykluczyć, że beneficjenci mieli prawo do uzasadnionych oczekiwań do dnia 2 lutego 2002 r., gdy decyzje podjęte przez Komisję o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zwolnień zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym. W każdym razie, publikacja ta wyeliminowała wszelkie wątpliwości co do tego, że środki, o których mowa, musiały być zatwierdzone przez Komisję zgodnie z art. 88 Traktatu, jeżeli stanowiły pomoc państwa.
- (99) Zarządzenie odzyskania pomocy niezgodnej z prawem za okres do 2 lutego 2002 r. naruszyłoby również zasadę pewności prawnej w wyjątkowych okolicznościach tej szczególnej sprawy. Zgodnie z orzecznictwem ta zasada jest naruszona wówczas, gdy niepewność i brak jasności doprowadziły do powstania niejednoznacznych okoliczności, które Komisja powinna była wyjaśnić przed podjęciem jakichkolwiek działań w związku z zarządzeniem odzyskania pomocy⁽³²⁾. W wypadku tej sprawy powstały niejednoznaczne okoliczności, nie tylko dla beneficjentów pomocy, lecz także dla państw członkowskich, którzy mieli prawo polegać na zapisach decyzji 92/510/EWG, 93/697/WE, 96/273/WE, 97/425/WE, 1999/255/WE, 1999/880/WE i 2001/224/WE.
- (100) Reasumując, odzyskanie pomocy wynikającej ze zwolnień przyznanych do 2 lutego 2002 r. od jej beneficjentów byłoby sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego. Dlatego od Irlandii, Włoch i Francji nie należy wymagać odzyskania tej pomocy.
- 7.2. Windykacja pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, przyznanej od 3 lutego 2002 r. do 31 grudnia 2003 r.**
- (101) Zgodnie z wyjaśnieniem podanym w motywie 97, Komisja uważa, że seria poprzednich zwolnień i to, że decyzja 2001/224/WE jako taka została przyjęta na wniosek Komisji, przyczyniły się do powstania pewnej niejasności. Jednakże odniesienie do zasad dotyczących pomocy państwa w decyzji 2001/224/WE jest jasne i przypomina państwom członkowskim o ich obowiązku zgłaszania Komisji pomocy państwa, tak by mogła ona dokonać oceny na podstawie tych zasad. Ponadto zanim decyzja 2001/224/WE została przyjęta, Komisja wielokrotnie zwracała się do Irlandii, Francji i Włoch o zgłoszenie środków, o których mowa. Decyzja Komisji w sprawie rozpoczęcia procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu ostatecznie utwierdziła Komisję o słuszności jej wątpliwości co do istnienia pomocy i jej zgodności ze wspólnym rynkiem. Dlatego też wszelkie uzasadnione oczekiwania i sytuacje związane z brakiem pewności prawnej co do tego, że środki, o których mowa muszą być zatwierdzone przez Komisję zgodnie z art. 88, jeżeli stanowi ona pomoc państwa, przestały mieć jakikolwiek sens, przynajmniej w dniu 2 lutego 2002 r., kiedy decyzje Komisji o rozpoczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zwolnień zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym.
- (102) Fakt, że Irlandia składała systematyczne sprawozdania dotyczące irlandzkiego środka, począwszy od 1995 r. i to, że był on uwzględniony w rocznych przeglądach pomocy państwa, dokonywanych przez Komisję, nie stanowi podstawy żadnych uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do okresu od 3 lutego 2002 r. Przeciwnie, jest potwierdzeniem, że irlandzkie władze zdawały sobie sprawę z tego, że środek ma charakter pomocy państwa, a także wiedziały o tym, że nie był on nigdy zatwierdzony na podstawie zasad dotyczących pomocy państwa. Składanie sprawozdań dotyczących środka nie może zastąpić obowiązku państwa członkowskiego, polegającego na zgłoszeniu pomocy na podstawie art. 88 ust. 3 Traktatu. Ponadto wszystkie sprawozdania z przeglądu pomocy zawierają kwoty przyznanej pomocy państwa, niezależnie od tego, czy jest ona zgodna ze wspólnym rynkiem czy nie. Co więcej, w różnych rocznych przeglądach pomocy państwa mówi się ogólnie o pomocy w formie zwolnień podatkowych, jednak nie ma w nich specjalnego odniesienia do produkcji tlenku glinu. Nawiązanie do irlandzkiego środka w notyfikacji złożonej Światowej Organizacji Handlu nie może rodzić uzasadnionych oczekiwań, ponieważ te notyfikacje składa się w innym kontekście prawnym i do innych celów.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 12

⁽³²⁾ Wyrok z dnia 1 lipca 2004 r. sprawa T-308/00, Salzgitter AG przeciwko Komisji, jeszcze nie ogłoszony, punkt 180.

(103) Reasumując, pomoc niezgodna ze wspólnym rynkiem przyznana od 3 lutego 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. powinna być odzyskana od jej beneficjentów, ponieważ żadne ogólne zasady prawa wspólnotowego nie mogą być powołane na uzasadnienie odstąpienia od takiego odzyskania.

8. WNIOSKI

(104) Stwierdza się, że zwolnienia z podatku akcyzowego na ciężkie oleje opałowe wykorzystywane do produkcji tlenku glinu, przyznane przez Francję, Irlandię i Włochy do dnia 31 grudnia 2003 r. stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Pomoc przyznana przez Irlandię przed dniem 17 lipca 1990 r. stanowi istniejącą pomoc. Pomoc przyznana między 17 lipca 1990 r. a 2 lutego 2002 r. jest w znacznym zakresie niezgodna ze wspólnym rynkiem. Jednakże zarządzenie odzyskania tej niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy nie jest właściwe, ponieważ byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa wspólnotowego.

(105) Pomoc przyznana w okresie między 3 lutego 2002 r. a 31 grudnia 2003 r. jest częściowo niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ jej beneficjenci nie płacili wyższej stawki podatku od wspólnotowego minimum. Oznacza to, że ta część zwolnienia, która przekracza stawkę 13,01 EUR za 1 000 kg w tym okresie jest pomocą zgodną ze wspólnym rynkiem. Pozostała pomoc jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

(106) Art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 przewiduje, że jeżeli zapadają negatywne decyzje w wypadku pomocy niezgodnej z prawem, Komisja jest zobowiązana postanowić, że zainteresowane państwo członkowskie ma podjąć niezbędne kroki w celu odzyskania pomocy od jej beneficjentów. Dlatego też Francja, Irlandia i Włochy powinny zastosować wszelkie niezbędne środki, by odzyskać pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem od jej odbiorców, przyznaną, począwszy od 3 lutego 2002 r. W tym celu Francja, Irlandia i Włochy powinny wymagać od odpowiednich beneficjentów spłaty pomocy w ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji. Kwota pomocy, którą należy odzyskać powinna obejmować odsetki wyliczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽³³⁾.

(107) Francja, Irlandia i Włochy powinny przesłać Komisji właściwe formularze sprawozdania z postępu odzyski-

wania pomocy, jasno podając środki, które faktycznie podjęły w celu niezwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy. Ponadto powinny one, w ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji, przesłać Komisji dokumenty świadczące o tym, że odzyskiwanie pomocy niezgodnej z prawem i niezgodnej ze wspólnym rynkiem od jej odbiorców jest w toku (na przykład, wydane okólniki, zarządzenia dotyczące zwrotu itd.).

(108) W świetle powyższych rozważań Komisja ma wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem zwolnień z podatku akcyzowego na ciężkie oleje opałowe wykorzystywane do produkcji tlenku glinu przyznane przez Francję, Irlandię i Włochy od 1 stycznia 2004 r.

(109) Dlatego też na podstawie art. 4 ust. 4 i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, Komisja podjęła decyzję o przedłużeniu formalnej procedury badania dotyczącego okresu po 31 grudnia 2003 r. i żąda od władz francuskich, irlandzkich i włoskich zgłoszenia uwag i przedłożenia wszystkich informacji, w ciągu miesiąca od dnia otrzymania notyfikacji niniejszej decyzji, które mogą jej pomóc w ocenie tych środków. Uwagi mogą dotyczyć zarówno elementów pomocy państwa, jakimi charakteryzują się środki w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, i jej zgodności ze wspólnym rynkiem.

(110) Komisja żąda, by władze francuskie, irlandzkie i włoskie niezwłocznie przekazały kopię niniejszej decyzji beneficjentom środków.

(111) Komisja chce przypomnieć Francji, Włochom i Irlandii, że art. 88 ust. 3 Traktatu ma skutek zawieszający, i chce również zwrócić uwagę tych państw na art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, który stanowi, że każda pomoc niezgodna z prawem może być przedmiotem windykacji od jej odbiorcy.

(112) Komisja ostrzega Francję, Włochy i Irlandię, że poinformuje ona zainteresowane strony poprzez opublikowanie niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje ona również zainteresowane strony w państwach należących do EFTA, które są sygnatariuszami Porozumienia o EOG, poprzez opublikowanie powiadomienia w suplemencie EOG *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, a także Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając mu kopię niniejszej decyzji. Wszystkie zainteresowane strony zostaną poproszone o przedstawienie uwag w ciągu miesiąca od dnia takiej publikacji.

⁽³³⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwolnienia z podatku akcyzowego, przyznane do dnia 31 grudnia 2003 r. przez Francję, Irlandię i Włochy w odniesieniu do ciężkich olejów opałowych wykorzystywanych do produkcji tlenku glinu, stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

Artykuł 2

Pomoc przyznana między 17 lipca 1990 r. a 2 lutego 2002 r., w zakresie, w jakim jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, nie podlega odzyskaniu ponieważ byłoby ono sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego.

Artykuł 3

Pomoc, o której mowa w art. 1, przyznana między 3 lutego 2002 r. a 31 grudnia 2003 r., jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu w takim zakresie, w jakim jej beneficjenci płacą co najmniej stawkę podatku wynoszącą 13,01 EUR za 1 000 kg ciężkich olejów opałowych.

Artykuł 4

Pomoc, o której mowa w art. 1, przyznana między 3 lutego 2002 r. a 31 grudnia 2003 r., jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu w takim zakresie, w jakim jej beneficjenci nie płacą stawki podatku wynoszącej 13,01 EUR za 1 000 kg ciężkich olejów opałowych.

Artykuł 5

1. Francja, Irlandia i Włochy podejmą wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, o której mowa w art. 4 od jej beneficjentów.

2. Odzyskanie pomocy musi nastąpić niezwłocznie i zgodnie z procedurami ustanowionymi w ustawodawstwie krajowym,

pod warunkiem, że jego przepisy umożliwiają niezwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji.

3. Kwota pomocy, którą należy odzyskać uwzględnia odsetki za cały okres, poczynwszy od dnia przekazania środka do dyspozycji beneficjentów do dnia faktycznego odzyskania pomocy.

4. Odsetki wylicza się zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE.

5. Francja, Irlandia i Włochy zarządzają, w ciągu dwóch miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji, że beneficjenci pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, o której mowa w art. 4, zwrócą pomoc przyznaną niezgodnie z prawem wraz z odsetkami.

Artykuł 6

1. Francja, Irlandia i Włochy poinformują Komisję, w ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji, o planowanych i już podjętych środkach w celu zastosowania się do niej.

2. Informacje w sprawie odzyskania pomocy przedstawiają na formularzu ustanowionym w załączniku.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej, Republiki Irlandii i Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

INFORMACJE DOTYCZĄCE STOSOWANIA DECYZJI KOMISJI C(2005) 4436

1. Wyliczenie kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu

- 1.1. Proszę podać następujące dane dotyczące kwoty pomocy państwa niezgodnej z prawem, która została udostępniona jej beneficjentowi:

Termin(-y) płatności (*)	Kwota pomocy (*)	Waluta	Dane beneficjenta

(*) Termin(-y), w których pomoc (poszczególne transze pomocy) została przekazana do dyspozycji beneficjenta (jeżeli środek składa się z kilku transz i zwrot pomocy odbywa się w ratach należy wykazać je w odrębnych rubrykach).

(*) Kwota pomocy przekazana do dyspozycji beneficjenta (w ekwiwalentach pomocy brutto).

Uwagi:

- 1.2. Proszę szczegółowo wyjaśnić, w jaki sposób zostaną wyliczone odsetki, które mają być spłacone od kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu?

2. Planowane i już podjęte środki w celu odzyskania pomocy

- 2.1. Proszę szczegółowo opisać, jakie środki już zostały podjęte i jakie zamierza się podjąć w celu niezwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy. Proszę również wyjaśnić, jakie środki alternatywne są dostępne w ramach ustawodawstwa krajowego w celu odzyskania pomocy? Proszę także wskazać, gdzie ma to zastosowanie, podstawę prawną podjętych/planowanych środków.

- 2.2. W jakim terminie odzyskanie pomocy zostanie zakończone?

3. Odzyskanie pomocy już zrealizowane

- 3.1. Proszę podać następujące szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy, które zostały odzyskane od jej beneficjenta:

Data(-y) (*)	Kwota zwróconej pomocy	Waluta	Dane beneficjenta

(*) Data (daty) spłaty pomocy.

- 3.2. Proszę podać informacje świadczące o spłacie kwot pomocy wyszczególnionych w tabeli w pkt 3.1. powyżej.